

uit Sjaloom Salome (1979)

pacificatie van het bestaan

*zeg hoe ik mij verzoen
met deze aarde
het onrecht der geboorte
de schanddaad van de dood*

*met deze broedbokaal
van rechtsomkeer en roofbouw
die luider tolt en kouder toont
in de spiegel van de leegte
zijn rimpels van asfalt
zijn puisten van napalm*

*met deze stenen bel
van hijgen uit zieke longen
een zieke adem*

*zeg hoe ik mij verzoen
met deze diersoort
in haar gedrilde wildernis
waar de moordenaars van de vader
de voogd worden van de wees*

*met deze moebezonnen mieren
deze luizen uit lafheid
deze gieren uit goudzucht
die doodgaan aan verdeeldheid
die doden door eenheid
van ruilmunt: denken voor hebben
verlangen voor zijn*

*met de voornaamlozen
de broeders de kameraden
die soldaten van hun vijand zijn*

*zeg hoe ik mij verzoen
met het wreedschone de vrouw
honderdvoudig kruist en
kruisigt zij mijn dag*

*slaat spijkers van vervulling
doornen van belofte die zegt
opengerukte eenzaamheid
die zegt zich oplossend ik*

*zeg hoe ik mij verzoen
met deze vleesetende*

ademloze ruimte

deze ontelbare vrouw

staf de wilde, Lappersfort Poets Society

<http://staf-de-wilde.skynetblogs.be/>